

στανται τῆς ὁμοιότητος — ἔχουν ἀκρίβειαν σχεδίου, χρωματισμὸν τὸν ἀρμόζοντα.

Τὰ ἔργα τοῦ κ. Ἀξελού ἔχουν δύο ἐξαιρετικά πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα δύσκολα συναντᾷ τις εἰς ἄλλους ζωγράφους. Ἐχουν κίνησιν καὶ ψυχολογίαν. Ὁ κ. Ἀξελὸς πρὸς τοὺς φαίνεται ἔχων δεξιότητα εἰς τὰς συνθέσεις — τὸ δυσκολώτερον εἶδος τῆς ζωγραφικῆς, συγκεντροῦν συνήθως καὶ τὰ ἄλλα εἶδη. Ἐπίσης ἰδιαίτερώς ἐπιτυγχάνει εἰς τὰς ὑδατογραφίας, ὅπως τὸ ὠραιότατον πορτραῖτο τῆς πεθνεμένης κόρης του, τὸ ὁποῖον διέσωσε τὴν παρθενικὴν παιδικὴν ψυχὴν τῆς, τὸ νυχτερινό, τὸ ἐσωτερικὸν σιδηρυργείου, ἡ ποιητικωτάτη πρωτοπαραφρία μιᾶς κυρίως, καὶ ἡ ἰδιότυπος φυσιολογία μιᾶς τῆς δ. Ταρτούλη ὡ, Ζιγολέτ.

Εἰς τὴν αὐτὴν αἵθουσαν ὁ κ. Ἐπ. Θωμάπουλος, ὁ κατ' ἐξοχὴν ζωγράφος τῆς Πελοποννησιακῆς φύσεως, ἐξέθετε μίαν σειρὰν ἔργων ἀπολαυστικῶς ὑπαιθρου. Καὶ ἐν τῷ συνόλω καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις εἶνε δύσκολόν, ὁ Ἕλλητικώτερος τῶν τοπιογράφων μὲν. Τὰ ἔργα του γεμίζουσι ἀντίστροφον Ἑλληνικὴν. Περουσιάζεται, μετέχου Ἀκκλήματις αὐστηρότητος ὑπὸ μορφήν νεωτεριστικὴν, ἡ ἀγροτικὴ ζωὴ μετὰ τὸς τὸσον ποικίλης ἀλλὰ καὶ πλήρεις ζωῆς ἀποψεις τῆς, μετὰ τὰ βουνὰ καὶ τοὺς κάμπους τῆς, μετὰ τοὺς χωρικοὺς τῆς καὶ τὰ κατωκίδια ζῶν, μετὰ τὰ ἦθη τὰ ἀτλᾷ, ὅπως ἐπίσης, τὰ ἀρογιαλῆα μετὰ μίαν θέλαστρον πρὸ φωνάζει πῶς, εἶνε καὶ αὐτὴ Ἑλληνική. Ὁ ζωγράφος ἔζητε τὴ ζωὴ αὐτὴν, τὴν ἡσθάνθη. Ἀνερχήθη εἰς βουνά, εἰσῆλθεν εἰς χωρικοὺς πρὸς, συναναστάθη τοῖς κατὰ τοὺς. Ἐζητε τὴν ζωὴν εἰς τὸ ὑπαιθρον καὶ τὸ ἀπέδωκε ὅπως εἶνε, ὅπως τὸ εἶδε, μετὰ ὅλην τοὺ τὴν μεγαλοπρέπειαν, τὴν σφριγηλότητα, μετὰ μίαν ἀγνότητα ἐκφράσεως. Ἡ χωρικὸς τοῦ λαοῦ θριαμβεύει εἰς τοῦς πίνακας του.

Ἐκ τῶν πινάκων τοῦ κυριαρχοῦν τὸ «Ἰὴ τὸ παρχακῶν» καὶ ἡ Θερίστρες τοῦ στανού. Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ ἀγορασθῇ ὠριμῶς ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν Πινακοθήκην. Καὶ ἀκολουθοῦν ἔπειτα ἡ Δικιάντω μετὰ τὸν μοῦργο τῆς, ἡ Χρυσάνθη, ἡ Ἀνοιξίς, ὁ Φεβρουάριος, χαρακτηριστικώτατα εἰς ἀπόδοσιν.

★

Εἰς τὴν αἵθουσαν τῆς Ἀκκλήματις μία καλλιτέχνης διφυής, ζωγράφος καὶ γλύπτρια ἐνεφάνισε διὰ πρῶτην φορὰν συγκεντρωμένην μίαν ἐργασίαν συμπαθεστάτην, ἡ δεσποινὶς Ἀγγελικὴ Στεφάνου. Παρουσιάζει μίαν ἐξελικτικὴν πρόοδον ἀξιοσημείωτον. Οἱ πίνακες τῆς, χωρὶς κινῆνα ἐκδικιστικὸν μέσον, εἰς ὁ κατεφεύγουσιν συνήθως ἐνεκα ἀδυναμίας μερικοὶ νεωτερισταί, ἀποδίδουν τὴν φύσιν μετὰ μίαν ἀξρότητα, μετὰ μίαν ἀκρίβειαν, μετὰ μίαν διάθεσιν, προσιδιάζουσιν εἰς τὴν γυναικίαν ψυχὴν. Ἡ ἀγροτικὴ ζωὴ καὶ ἡ θλασσινὴ ἐμψυχίζονται μετὰ μίαν ἐσωτερικότητα, ἥτις ἀποτελεῖ καὶ τὴν μεγαλειότεραν ἐπιτυχίαν τῆς.

Ἡ δ. Στεφάνου δὲν περιωρίσθη ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν. Περιῆλθε τὴν Μακεδονίαν, τὴν καλλιτεχνικῶς ἀνεκμετάλλευτον, καὶ τὰ τοπεῖά τῆς τὰ Μακεδονικὰ εἶνε τὰ καλλίτερα. Ἡ λίμνη τοῦ Ὀστρόβου, τὸ Σόροβις, ὁ καταρράκτης τῶν Βοδενῶν. τὰ Καλλάρια ἔχουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. Δὲν ὑστερεῖ ὁ Ἀχελῷος, ἡ Κλημνιὰ, τὰ Τουρκάκια καὶ τὰ Γυφτόπουλα, τὰ κερὰ βροχῆς, ἡ ἐπάνοδος ἀπὸ τὴν ἐργασίαν τὸ Κεχρίε τζαμί, ὁ Κοκινάρις, Μετὰ τὴν καταιγίδα.

Ἐκ τῶν γλυπτικῶν ἔργων ἡ Περίεργη, ἡ Κλεοπάτρα καὶ ἡ Νύμφη δεικνύουσιν μίαν ἱκανοποιητικὴν ἐπίδοσιν καὶ εἰς τὴν πλαστικὴν.

Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Εἰς τὸν κ. Α. Σῶχον ἀνετίθη ἡ κατασκευὴ προτομῶν τῶν Μεσολογγιτῶν ἀγωνιστῶν Χρήστου Καψάλη τοῦ ἀνατινάξαντος τὴν πυρτιδαποθήκην τοῦ Μεσολογγίου, τοῦ στρατηγοῦ Γεωργίου Κίτσου καὶ τοῦ φρουράρχου Μεσολογγίου κατὰ τὴν ἔξοδον Μήτρου Δεληγεώργη.

— Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἠγόρασε μέγα χάλκινον μνημεῖον τοῦ Γερμανοῦ λῦπτου Πέρουλ, παριστᾶνόν τὴν πάλιν τοῦ Θησέως μετὰ τῶν Κενταύρων, ἐκ τῶν χειρῶν τῶν ὁποίων ἀντιλευστέρωσε τὴν Ἰπποδάμειαν, σύζυγον τοῦ βασιλέως τῶν Λαπίθων Πυρτιθίου. Τὸ ἄγαλμα εὗρισκετο μέχρι τοῦδε εἰς μίαν πλατείαν τοῦ Μονάχου. Θὰ στηθῇ εἰς τὸν ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος κήπον τῶν Μουσῶν. Τὸ σύμπλεγμα ἔχει

ῥυθμὸς τεσσάρων μέτρων, τὸ δὲ βάθρον τοῦ μαρμαρίνον θὰ εἶνε ἐπίσης τεσσάρων μέτρων.

— Γενομένου διαγωνισμοῦ πρὸς ἀποστολὴν ὡς ὑποτρόφων εἰς Εὐρώπην ἐπέτυχον οἱ κ. κ. Γεωργιάδης εἰς τὴν ζωγραφικὴν καὶ ὁ κ. Μαυρομαρᾶς εἰς τὴν γλυπτικὴν.

— Συνειστήθη νέα ἐπιτροπὴ πρὸς ἀνάγεσιν Ἡρώου εἰς τὴν Ἀγίαν Λαύραν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Μητροπολίτου.

— Ἀπενεμήθη τὸ μετάλλιον «στρατιωτικῆς ἀξίας» εἰς τὸν ζωγράφον κ. Γ. Προκοπίου.

— Πρωτοβουλία τοῦ κ. Ματσούκα συνελέγησαν ἀπὸ δεκαετίας ἔρανοι διὰ τὴν κατασκευὴν ἀγάλματος τοῦ Ρήγα Φεραίου. Εἶνε ἤδη ἔτοιμον καὶ θὰ στηθῇ εἰς Βελεστίον. Τὸ βάθρον θὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ λίθους συλλεχθησομένους ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Εἰς ἑννέα ἀνῆλθον αἱ συναυλῖαι τὰς ὁποίας ἔδω-
σε κατὰ τὴν λήξασαν περίοδον τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν.
Ὁ διευθυντὴς τῆς κ. Μπουτνίκωφ ἔδειξε μίαν προτί-
μῃσιν πρὸς τοὺς Ρώσους συνθέτας, πρέπει δὲ νὰ ὁ-
μολογηθῇ ὅτι μᾶς ἐγνώρισε μίαν μουσικὴν πολὺ ἐν-
διαφέρονσαν μὲ μίαν διεύθυνσιν εἰς τὰ ἔργα αὐτὰ
πολὺ θερμὴν, αἰσθητικὴν. Ἡ Νύχτα στὸ φαλακρὸ
βουνό, ὁ Χρυσὸς πετεινός, ὁ Ἄγγελος τῆς τρικυμίας, ὁ
Μεσαιὼν ἐνεποίησαν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν. Διὰ
πρώτην φορὰν ἐπίσης ἐπαίχθησαν ἕν μέρος τοῦ Βαλ-
λενστάιν τοῦ Δ' Ινδύ καὶ ἡ Ἰσπανικὴ ραψωδία τοῦ
Ραβὲλ μὲ μίαν νεωτεριστικὴν καὶ πρωτότυπον τε-
χνοτροπίαν.

Κατὰ τὰς συναυλίας αὐτὰς ἐτεφανίσθησαν τρεῖς
πιανίσται, τὸ πρῶτον πρὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινού,
Ὁ Βαρδάσκυ, ὁ παγκοσμίου φήμης Ρώσος Σατελί-
κωφ, ὁ Ὁμπέρ τοῦ Ὁδείου τῆς Γενεύης.

Οἱ δύο τελευταῖοι ἐφάμιλλοι εἰς τέχνην, ἀξιοθαύ-
μαστοι. Ἐνδιαφέρουσα ἦτο καὶ ἡ ἐμφάνις τοῦ Γερ-
μανοῦ βιολιστοῦ Βεῖσγκέρμπερ.

Διὰ πρώτην φορὰν τὸ Ὁδεῖον Ἀθηνῶν ἀφιέρω-
σεν εἰδικὴν συναυλίαν δι' Ἑλληνικὰ ἔργα. Ἐξ συν-
θέται παρήλασαν, γνωστὰ δὲ αἱ συνθέσεις, πλὴν
δύο, τῶν Ὁρθησκευτικῶν ἐντυπώσεων ἢ μᾶλλον εἰκό-
νων τοῦ κ. Λαυράγκα καὶ τῆς Ἀρκαδικῆς Σουίτας
τοῦ κ. Σκλάβου. Μία συναυλία ἦτο τιμητικὴ ἐπὶ τῇ
100τηρίδι τοῦ Βύρωνος, καθ' ἣν ἐπαίχθη καὶ ἀπηγ-
γέλθη ὁ Μαρφρέδ εἰς μετάφρασιν ἀπαισίως μαλλια-
ρὴν, ἡ δὲ τελευταία συναυλία ἦτο ἐπιδειξις τελειο-
φοίτων, ἐκ τῶν ὁποίων διεκρίθησαν ὁ κ. Σκωντζου-
ράκης, αἱ δ. Κουρούλλη, Ἀσκητοπούλου, Κατσιφοῦ
καὶ Παπαδοπούλου.

Ὁ ἀπολογισμὸς εἶναι ἀρχετὰ ἱκανοποιητικὸς ἐν
γένει καὶ εἰς ποσὸν ἐργασίας καὶ εἰς ποιόν.

— Ἀπὸ τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας συναυλίας δι' ὧν
κατεκλύσθησαν ἔξ ἡχων τὰ ὅσα τῶν Ἀθηναίων φι-
λομούσων, ἀξίζει ἰδιαιτέρως μνηεῖς μία τελειόφοιτος
τοῦ Ὁδείου Βόλου, ἡ δεκαεξαεὶς βιολίστρια Σοφία
Ποιμενίδου. Τὸ καίξιμόν της ἀκριβές, ἐκφραστικόν,
σταθερόν. Ἀνεδείχθη ἐφάμιλλος τῆς Σπέρν. Παίζει μὲ
μεγάλῃν εὐχέρειαν, δεξιότητα καὶ αὐτοπεποίθησιν.

— Εἰς τὴν Χαλκίδα ἰδρύθη παράρτημα τοῦ Ἐλ
Ὁδείου.

— Ἐνδιαφέρουσαι ὑπῆρξαν αἱ ἱστορικαὶ συναυ-
λῖαι τῆς ὑψιφώνου δεοποινίδος Κενταύρου — Οἰκονο-
μίδου, διὰ πρώτην φορὰν διδόμεναι ἐν Ἑλλάδι.
Εἶχαν πολὺ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἀσχολουμένους μὲ
τὴν ἐξέλιξιν τῆς μουσικῆς τέχνης. Ἡ δ. Οἰκονομι-
δου εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου διὰ τὴν ὥραιαν ἐμ-
πνευσιν.

— Κατὰ τὴν πρώτην συναυλίαν ἦν ἔδωσεν ἡ πρώτη
διπλωματοῦχος τῆς ἄρπας δεοποινίς Καίτη Πρωτο-
παπᾶ (Χρυσὸν ἀριστεῖον) ἔδειξε τὴν ἐξαιρετικὴν
τέχνην τῆς, ἐκτιμηθεῖσαν ἰδίως εἰς τὴν «Legende
des Fees» καὶ τὰς «Reveries».

— Ἡ δ. Σ. Γεννάδῃ εἰς τὴν ἐτησίαν συναυλίαν

τῆς ἐπέδειξε καὶ τὰς καλλιτέρας μαθητείας τῆς, ἐκ
τῶν ὁποίων ἰδιαιτέρως πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἐπιτυχία
τῶν δεσπ. Νταλιάνη, Δούνια καὶ τοῦ κ. Μαρκοπούλου.

— Ὁ κ. Κ. Λάβδας ἔδωσε συναυλίαν ἣτις ἦρσε
πολύ. Ἐπαίξεν ὁ ἴδιος μὲ μεγάλῃν τέχνην ἐπὶ μαν-
δολίνου, μετέσχον δὲ κουαρτέττο καὶ μικρὰ ὀρχήστρα,
εἰς δὲ τὸ τραγοῦδι ἡ δ. Θεοφιλᾶ καὶ ὁ κ. Κалаμπού-
σης.

— Ἐξετιμήθη τὸ τάλαντον τῆς πιανιστρίας δεσπ.
Ντόρας Σαμοῦλη εἰς συναυλίαν, ἣν ἔδωσε τῇ συμπρά-
ξει τοῦ κ. Καρατζᾶ. Ἡ συμπαθὴς καλλιτέχνης διηρ-
μήνευσε μὲ δεξιότητέαν δυσκόλους συνθέσεις παλαιῶν
καὶ νεωτέρων μουσουργῶν.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ὁ Ἀμερικανὸς ζωγράφος κ. Σουάν ὅστις καὶ ἄλ-
λοτε ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας ἔδειξε νέαν μορφήν τοῦ
καλλιτεχνικοῦ του ταλάντου — τὴν ὀρχησιν, εἰς ἣν
ἀνεδείχθη μὲ τὸ πλαστικὸν εὐγραμμον σῶμα του
ἀνώτερος καὶ τῶν συναδέλφων τοῦ ὥραιου φύλου.
Οἱ χοροὶ συνωδεύοντο ὑπὸ ἀπαγγελίας. Αἱ στάσεις
τοῦ ἀγαλματώδους, αἱ κινήσεις του ρυθμικαί. Οἱ
φωσφορισμοὶ τοῦ δάσους, οἱ νεκροὶ ἥρωες, ὁ Νάρ-
κισσος, ὁ Αἰγυπτιακὸς μῦθος, τὸ Ἰνδικὸν ἄσμα ἦσαν
χοροὶ ποιητικοί, γραφικοί, παραστατικώτατα ἀποδο-
θέντες.

— Κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν
ἐπιτροπὴ τοιωνυμῶν Ἀττικῆς πρὸς ἐξακριβώσιν τοῦ
ἱστορικοῦ λόγου τῆς ὀνομασίας τῶν ἐπαρχιῶν Ἀτ-
τικῆς. Μέλη ὀρίσθησαν οἱ κ. κ. Πετμεζᾶς (Λιύρας)
νομάρχης, Γ. Σωτηρίου ἐφορος Βοτ. ἀρχαιοτήτων,
Κ. Σωτηρίου τμηματάρχης ὑπουργείου Παιδείας
Δ. Χατζόπουλος (Πεξόπορος) δημοσιογράφος, Δ. Γρ.
Καμπούρογλους.

— Ἀπέθανεν εἰς Δελφούς ὁ Ἀμερικανὸς καθη-
γητὴς Πανεπιστημίου καὶ δραματικὸς συγγραφεὺς
Κούκ, ὅστις ἐσχάτως ἔζη ποιμνικὴν ζωὴν ἐπὶ τοῦ
Παρνασσοῦ. Λάτρης τῆς Ἑλλ. φύσεως, εὐγενῆς ἰδιο-
λόγος, ἡσθάνετο ἄδολον ἀγάπην πρὸς τὸν Ἑλλ. κό-
σμον, ἀρχαῖον καὶ σύγχρονον. Ἡρακλείων διαστά-
σεων μὲ λευκὴν γενειάδα καὶ μακρὰν κόμην, ἔφερε γο-
ρικὴν ἐνδυμασίαν, ἐσκέπτετο δὲ νὰ ὀρύξῃ τὸν τάφον
τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Παρνασσοῦ.

— Ἀπέθανε μετὰ μακρὰν βασιανιστικὴν νόσον ὁ
καθηγητὴς τοῦ κλειδοκυμβάλου Λουδοβίκος Βασενχό-
βεν, μετακληθεὶς ἄλλοτε ὑπὸ τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν
ἐκ Μονάχου. Καίτοι τυφλωθεὶς, ἐξηκολούθει διδάσ-
κων κατ' οἶκον τοὺς μαθητάς του, ὧν πολλοὶ διε-
κρίθησαν διὰ τὴν τέχνην των.

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις ὁ Ἄγγλος ἀνταπο-
κριτὴς τοῦ «Νταίλυ Μαίλ» Κάρολος Μπάτλερ. Ἦλ-
θεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐθελοντὴς κατὰ τὸν πόλεμον
τοῦ '897, ἐκγυμνάσας ὡς πρῶτον ἀξιωματικὸς τμήμα
τῆς Λεγεῶνος τῶν Φιλελλήνων. Μετὰ τὸν πόλεμον
ἐγκατεστάθη ὀριστικῶς ἐνταῦθα, γενόμενος ἀνταπο-
κριτὴς διαφόρων ἑφημερίδων. Τῇ ἐνεργείᾳ του ἰδρύθη

ὁ Σύνδεσμος τοῦ ξένου τύπου. Ἐφερε τὸν σταυρὸν τοῦ Σωήρος.

— Διωρίσθησαν καθηγηταὶ ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ ὁ κ. Κ. Λογοθέτης τῆς Ἱστορίας τῆς φιλοσοφίας καὶ Π. Λορεντζάτος τῆς ἀρχαίας Ἑλλην. φιλολογίας.

— Ἐν τῷ ἐναρκτηρίῳ του λόγῳ ὁ νέος καθηγητὴς τῆς ἱστορίας τῆς Χημείας κ. Μ. Στεφανίδης ὁμίλησε περὶ τοῦ Ἀριστοτέλους ὡς φυσιοδίφου.

— Μετὰ τεσσαρακονταετὴ διαμονὴν ἐν Παρισίοις ἐνθα ἐδημοσιογράφησεν ὁ κ. Ἀριστείδης Παρθένης ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ary René d' Yvermont, ἦλθεν ὅπως ἐγκατασταθῇ ἐν Ἀθήναις. Ἡ «Πινακοθήκη» ἥς ἀπὸ ἐτῶν ὑπῆρξεν ὁ κ. Παρθένης ἀγαπητὸς συνεργάτης χαίρει διὰ τὴν καλινόστησιν, καὶ διὰ τὸν διορισμὸν του εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ τύπου ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπου προώριστα πολυτίμους νὰ προσφέρῃ ὑπηρεσίας.

— Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Ζηγάκη προεκήρυξε διαγωνισμὸν πρὸς συγγραφὴν μυθιστορήματος μὲ πλήρη ἐλευθερίαν ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸ εἶδος, ἐκτάσεως 15—20 τυτ. φύλλων. Τὸ βραβεῖον ὁρίσθη εἰς 5000 δρ. καὶ προθεσμία ἀποστολῆς ἡ 15 Ὀκτωβρίου. Ἡ Κριτικὴ ἐπιτροπὴ ἔπιτελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Νιρβάν, Βουτυρείδου καὶ Γκόλφη. Ἀργότερον θὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς διηγήματος καὶ κατόπιν ποιητικὸς. Ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. Ζηγάκη εἶνε ἀξίεπαίνονος καὶ θὰ ἤρχετο καεῖς νὰ μετὰσχουν οἱ καλλιτέριοι συγγραφεῖς ἵνα πραγματοποιηθῇ ὁ σκοπὸς τοῦ διαγωνισμοῦ.

— Ἐν Παρισίοις εἰς τὰς Συναυλίας Κολὸν ἐπαίχθησαν ἔργα τοῦ κ. Μ. Καλομοίρη. Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανεν ἔργα ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως τοῦ Γκαλζούνοφ καὶ τοῦ Μπουργκῶ-Ντυκουντραϊ. Ἐκ τῶν συνθέσεων τοῦ κ. Καλομοίρη ἐπαίχθησαν ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας τὸ «Κοιμητῆρι στὴ βουνοπλαγιά» καὶ τὸ «Παλληγῆρι» ἀπὸ τὴν «Συμφωνίαν τῆς Λεβέντιας», ἡ δὲ κ. Σπεράντζα Καλὸ ἐτραγούδησε δύο τραγούδια ἀπὸ τοὺς «Ἰάμβους καὶ Ἀναπαιστούς». Τὰ ἔργα τοῦ κ. Καλομοίρη ἔτυχον ἀρίστης ὑποδοχῆς, ἐμποιήσαντα ζωηρὰν ἐντύπωσιν.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ὁ κ. Ἰ. Ἀργυρόπουλος ὁμίλησεν εἰς τὸν «Παρασάσον» περὶ τῆς Κασσιανῆς ὡς μοναχῆς καὶ ποιητρίας.

— Ἡ δ. Στ. Μαρκέτου εἰς διάλεξιν γεομένην ἐν τῷ Λυκαίῳ τῶν Ἑλληνίδων ἀνέπτυξε μὲ πολλὴν παρατηρητικότητα ἐνδιαφέρον παιδαγωγικὸν θέμα ἀφορῶν τὴν ψυχὴν τοῦ παιδιοῦ. Ἡ ὁμιλήτρια ἐβασίσθη καὶ ἐπὶ ἰδίῳ παρατηρήσεων ἐπιτυχῶν.

— Ἐν σειρά διαλέξεων ἃς ὀργάνωσεν ὁ Σύλλογος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθν. Τραπεζῆς, σχετικῶν πρὸς τὴν τέχνην ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς διοργανώσεως ἐν τῷ ἐντευκτηρίῳ ἐπιδείξεως ἔργων καλλιτεχνικῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὁμίλησαν οἱ κ. κ. Α. Σχορτσανίτης περὶ

τέχνης, Ἀγγ. Τανάγρας περὶ τοῦ αἰσθήματος τοῦ καλοῦ, Δημ. Ι. Καλογερόπουλος περὶ νεοελληνικῆς τέχνης, Γεωρ. Πῶπ περὶ τέχνης, ἐν σχέσει πρὸς τὰς Τραπεζικὰς ἐργασίας, Γ. Παρασκευάπουλος περὶ Ἀγιογραφικῆς τέχνης καὶ Ἰππ. Καραβίας περὶ Αἰγυπτιακῆς.

ΘΕΑΤΡΑ

Εἰς καλλιτεχνικὴν ἐσπερίδα ἡ κ. Θεὼνη Δρακοπούλου μετὰ τῶν μαθητῶν τῆς δεσπ. Μπεκιάρη. Κατσάνου καὶ Καλογερόπουλου, ἔπαιξαν λίαν ἐπιτυχῶς μέρος τῆς «Ἑλένης τῆς Σπάρτης» τοῦ Βεράρεν καὶ τὸ «Ὀνειρον Ἑαρινῆς πρωίας» τοῦ Δ'Ανούτσιο. Αἱ δεσπ. Κυδωνιάτου, Ξηροταγάρου καὶ Καλλιανέση ἀπήγγειλαν.

— Αἱ παραστάσεις τοῦ θιάσου τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν συνεκέντρωσαν ἐλκετὸν κόσμον, τὸν ἐπιθυμοῦντα νὰ παρακολουθήσῃ ἔργα φιλολογικῆς ἀξίας. Ἐξ αὐτῶν ζωηρὰν ἐντύπωσιν ἐνεποίησε τὸ δράμα τῶν Νιτέ Λόρντ καὶ Μπρινέ «Εἶνε Τρελλὸς» μεγάλου κοινωνικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ ἅμα ἐνδιαφέροντος. Πρωτηγωνίστησεν ὁ κ. Π. Καλογερίκος, ἐνσαρκωθείς τὸν δύσκολον ρόλον τοῦ λογικοῦ τρελλοῦ μὲ τέχνην πολλὴν καὶ ψυχολογικὴν δύναμιν. Ἡ θέσις τοῦ ἔργου εἶνε ὅτι πρέπει νὰ εἰσακούεται ἡ γνώμη τοῦ ἱατροῦ καὶ ὄχι τοῦ δικαστικοῦ περὶ φρενοπαθείας.

— Εἰς τὸ Λύκειον τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἐπαίχθη ἐν ἔμμετρον τρίπρακτον παραμυθόδραμα «Τὸ μαγεμένο ροδάκι» στηριζόμενον εἰς παραδόσιν περὶ μιᾶς γαλάζιας πέτρας τοῦ φέρει τὴν ὁμόνοιαν, ἥτις ἅμα χαθῇ χάνεται καὶ αὐτῇ, γραφὲν ὑπὸ τῆς τελειοφοίτου τῆς φιλολογίας δεσπ. Ἀνδρομάχης Σιασοῦ. Ποιητικόν, μᾶλλον ἀφηγηματικόν, μὲ καλὴν σκηρικὴν οἰκονομίαν, θὰ ἔπρεπε μὲ τινὰς ἐλαφροὺς τροποποιήσεις, σύντομωμένων διαλόγων τινῶν, νὰ παρασταθῇ ἀπὸ σκηνῆς ὑπὸ καλοῦ θιάσου Πρωτότυπος ἡ ἐμφάνισις τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος μετὰ τῶν Μοιρῶν.

Ἐπιστολαὶ πρὸς τὴν «Πινακοθήκην»

ΤΑ ΕΛΛΗΝ. ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Πινακοθήκης» ἐστάλη ἡ ἑξῆς ἐπιστολή:

Φίλτατε κ. Διευθυντά,

Πρὸ ἡμερῶν ἀνέγνωσα εἰς ἐν ἀπὸ τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς «Πινακοθήκης» ὅτι κάποιος κύριος ἔχει 350 Ἑλληνικὰ θεατρικὰ ἔργα καὶ ἕνας ἄλλος 400. Τί θὰ ἐλέγατε ἂν σὰς ἔλεγα ὅτι ἔχω εἰς τὴν Βιβλιοθήκην μου 1124; Ἐκτὸς ἐκείνων, ποῦ ἔχω χάρισθαι εἰς τὴν Ἑταιρίαν τῶν θεατρικῶν συγγραφέων.

Με πολλὴν ἀγάπην
Ν. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗΣ